

Christine

achter glas naait zij. op planken.
in de gaten van jaren. een rechte steek,
een kruisjessteek, mijn naam.
met schoenveters of scoubidou.
ze blijft kleuren tussen te dikke lijnen.
puzzelt alleen, met grote stukken.
maar weet altijd en overal de weg,
leest dikke catalogen, over alles.

in haar dubbele brilglazen
het archief van duizend foto's.
altijd mooi zijn. altijd zondag.
wat ziet ze in de spiegel ?
een gevallen steek ? een puzzel
waarvan een stuk ontbreekt ?
achter glas zoekt ze waarom zij
het verkeerde water kreeg